

ἦτο γνωστὸν εἰς τὰς Κοινοτάτας. Εἰς τὰς ἄνευ συμφωνίας ἀποκτω-
μένας δουλείας ἐπεκράτει τὸ τουρκιστὶ λεγόμενον *καδεμί*¹.

Ἀρθρον 13^{ον}

Εἰς τὸ περὶ βοσκῆς δικαίωμα ἡ συνήθεια περὶ ταύτης τῆς δου-
λείας ἦτον ὡς ἡ ἀνωτέρω διὰ συγκαταθέσεως ἐγγράφου.

Περὶ προνομίων καὶ ὑποθηκῶν.

» 14^{ον}

Συνήθεια τοῦ νὰ καταγράφονται εἰς δημόσιον βιβλίον αἱ ὑπο-
θηκῆται δὲν ὑπῆρχε, καὶ σχεδὸν ἡ λέξις αὐτὴ τῆς ὑποθήκης ἄχριστος
ὡς εἰς ἓνα καιρόν.

» 15^{ον}

Ἡ συνήθεια ὑποθηκάζει καὶ κινητὰ πράγματα καὶ ἀκίνητα ὑπὸ
τὴν λέξιν *ἀμανέτι*.

» 16^{ον}

Εἰς τὸ περὶ προνομίων, προτιμᾷ ἡ συνήθεια τὴν προῖκα τῆς γυ-
ναικὸς ἀπὸ πάντα ἄλλον, ὡς καὶ ἀπὸ τὸ ἴδιον Δημόσιον· ὅτε συν-
τρέχουν ἅπλοὶ δανεισταί, δὲν προτιμᾶται ὁ ἀρχαιότερος, ἀλλὰ πληρώ-
νονται κατ' ἀναλογίαν· ὁ δὲ δανειστής, ὅστις ἔχει διὰ τὸ δάνειον ἐνέ-
χυρόν τι, προτιμᾶται ἀπὸ τοὺς λοιποὺς δανειστὰς ἐν καιρῷ πωλή-
σεως τοῦ αὐτοῦ πράγματος ἐνεχύρου.

Ἐν Αἰγείῳ τῇ 25 8βρίου 1833

Ὁ Εἰρηνοδίκης

(Τ. Σ.) Παναγ. Χρυσανθόπουλος

30. ΑΔΗΛΟΥ ΤΟΠΟΥ²

1861

Εἰς τὸ περὶ ἐπιτροπείας.

Ἡ συνήθεια εἰς μὲν τὸν § 1 καὶ 2 § εἶναι σύμφωνος μὲ τὸν Νόμον· εἰς δὲ
τὸν 3 § ἐπειδὴ τὸ ἀρμόδιον Δικαστήριον ἐξέλειπε, ἀπαιτοῦσε τὴν συγκάλεσιν οἰκογε-
νειακοῦ τινος συμβουλίου εἰς τὴν ἐκποίησην κτημάτων καὶ ἀνατροφὴν ἀνηλίκων ἐπι-
τροπευομένων, ἂν καὶ προφανῆς ἡ ὀφέλεια. Εἰς δὲ τὸν 4 § ἡ συνήθεια θεωρεῖ ὑπὸ
τὴν αὐτὴν ὄψιν τοὺς τε ἀνήβους καὶ ἐφήβους· καὶ ὅτι ἔφηβοι μὲν γινόμενοι οἱ ἐπί-
τροποι παύουν καὶ ἐνεργοῦν αὐτοὶ καθ' ἑαυτοὶ οἱ ἐπιτροπευόμενοι ἔκτοτε, χωρὶς νὰ
γνωρίζωσι κηδεμόνας· αὐτὸ τοῦτο ἐφύλαξεν ἡ συνήθεια

Εἰς τὸ περὶ πατρικῆς ἐξουσίας.

Ἡ συνήθεια εἰς μὲν τὸν 5 § ζῶντος τοῦ πατρὸς εἶναι σύμφωνος μὲ τὸν νό-

¹ *Kadimi* (ἀραβ)=ἡ ἀμνημονεύτου χρόνου ἀρχαιότης

² Δημοσιεύεται ἐξ ἀντιγράφου ἀνεπισήμου, ἀνευρεθέντος ὑπ' ἐμοῦ εἰς τὰ Γενικά Ἀρχεῖα τοῦ
Κράτους.

μον· ἀποθανόντος δὲ παραχωρεῖ ὅλην τὴν ἐξουσίαν εἰς τὴν μητέρα καὶ ἐπιτρόπων μὲν ὄντων συνεργεῖ μέχρι τῆς ἐφήβου τῶν τέκνων ἡλικίας, καὶ ἔκτοτε τῆς ἀποκλείει ὅλως δι' ὅλου τὸ δικαίωμα καθὼς καὶ τὸν (sic) ἐπιτρόπων. Εἰς δὲ τὸν 6 § ὁ πατὴρ κατὰ τὴν συνήθειαν ἐξουσιάζει ὅλην τὴν κινητὴν καὶ ἀκίνητον περιουσίαν του, μέχρι τῆς εἰς γάμον κοινωνίας τῶν τέκνων του, μετὰ δὲ ταῦτα τὰ τέκνα γίνονται ἐλεύθεροι ἰδιοκτῆται καὶ διορίζεται ἐτίσιος ζωοτροφία πρὸς τὸν πατέρα ἔκτοτε μέχρι τῆς τελευτῆς του· εἰς δὲ τὸν 7 § εἶναι διόλου ἀσύμφωνος μὲ τὸν Νόμον, διότι ἡ ἐξουσία τοῦ πατρὸς παύει μετὰ τὴν ὑπανδρίαν καὶ πολλάκις μετὰ τὴν ἐνηλικιότητα τῶν τέκνων καὶ δὲν ἔχει τὴν παραμικρὰν ἐξουσίαν. Εἰς δὲ τὸν 8 § εἶναι σύμφωνος μὲ τὸν Νόμον.

Εἰς τὸ περὶ νομῆς

Ἡ συνήθεια ὥς πρὸς τοῦτο δὲν ἐγνώρισε τίποτε, ἀλλ' ἀμέσως μετὰ τὴν κατοχὴν χαίρει καὶ τῆς νομῆς τὸ δικαίωμα.

Εἰς τὸ περὶ κυριότητος καὶ δουλείας.

Εἰς μὲν τὴν 10 § ἡ συνήθεια εἶναι σύμφωνος μὲ τὸν Νόμον καὶ δὲν γνωρίζει καμμίαν ἀπὸ τὰς ξενικὰς Νομοθεσίας. Εἰς δὲ τὸν 11 § ἡ συνήθεια εἶναι σύμφωνος μὲ ξένας τινὰς νομοθεσίας, διότι θεωρεῖ τὴν νομὴν τῶν κινητῶν ὡς ἱκανὸν δικαίωμα κυριότητος καὶ ὅτι ὁ ἀγοραστής δὲν ὑποχρεοῦται ν' ἀποδείξῃ ἄλλο, εἰ μὴ ὅτι νομίμως ἠγόρασε. Εἰς δὲ τὸν 12 καὶ 13 § εἶναι σύμφωνος μὲ τὸν Νόμον.

Περὶ προνομίων καὶ ὑποθηκῶν.

Ἡ συνήθεια εἰς μὲν τὸν 14 § περὶ ὑποθηκῶν ἐφύλαξε μὲν τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ὑποθηκάζου, ἀλλ' εἰς μόνας τὰς ὁμολογίας ὑποθηκάζονται, εἴτε κινητὰ εἴτε ἀκίνητα, καὶ δὲν καταδικάζει τὰ λαθραίως ὑποθηκισζόμενα· εἰς δὲ τὸν 15 καὶ 16 συμφωνεῖ κατὰ πάντα μὲ τὸν νόμον.

31. ΑΔΗΛΟΥ ΤΟΠΟΥ¹

Περὶ Ἐπιτροπείας.

1. Ἐπίτροποι τῶν ὀρφανῶν διορίζοντο ἐκ διαθήκης ἀμισθὶ καὶ οἱ σχετικοί, ἀλλὰ διὰ τὰς ἐπὶ τῆς περιουσίας τῶν ὀρφανῶν φιλονικίας ἢ κρισολογίας καθεὶς ἀπέ-

¹ Περὶ τῆς Ἀπαντήσεως ταύτης ὁ Βλαχογιάννης σημειοῖ «Κυπαρισσίας (Τριφυλλίας). Ἡ ἐξακρίβωσις, ὅτι τὰ ἔθιμα ταῦτα εἶναι τῆς Κυπαρισσίας, ἐγινε διὰ παραβολῆς τῆς γραφῆς πρὸς ἄλλο σχετικὸν ἔγγραφο».